

ZPRAVODAJ

sobota 1. srpna 9

Koncertem zapni, opicí vypni – strasti lásky a tmavovlásky

VČERA



Když jsem se včera se zpožděním dobelhal na nádvoří zámku na hlavní koncert, měli už AG Fleci za sebou několik písní. Zprvu jsem se bál, zda-li z mrtvých vstalou kapelu publikum dobře přijme, ovšem po několika bouřlivých potlescích jsem zjistil, jak moc jsem se mýlil. I po letech žijí písně AG Fleku plným životem a je tedy jasné, že jejich autoři a interpreti budou velebeni. Divákům se především zamlouvalo, že se zpívala povedená klasika, zahraná kvalitními hudebníky, a která byla navíc okořeněna kytarovými sóly Michaela Vašička, jež dělají z AG Fleku celkem nášlapový folkrock. Ovšem nejméně rozjetou, nářezovou a rozjařenou folkrockovou kapelou včerejška byl Jarret. Jako vždy zářili optimismem a vysílali do diváků neskutečné salvy energie. Do svých řad nedávno přijali nového Jarretáka Vítko, slušného kytaristu, velice dobrého zpěváka a mistra ve hře na klávesy! Koncert to byl nádherný. Jak by také mohl být jiný, když se v hudbě Jarretu snoubí svěží melodie s chytrými texty. A jakmile k tomu přidáte Haniččin krásný hlas, hopsací basu, zubící se kytaru, vlasaté bicí, šviháckou rumbu a nadšení s jakým všichni vystupují, nemůže to dopadnout špatně. Tak zase za rok.



Na létajícím koberci uprostřed čerstvě posekaných mraků

K zámecké terase vedla cestička ze svíček v plastových kelímčích od piva. Když jste se po ní včera vydali, došli jste k Vladimíru Václavkovi, mystickému kytaristovi, ovládající mantrické čudlíkomaty. Před ním se válel starý koberec s perským vzorem, na který se dalo lehnot a poslouchat Václavkovy krajinomalebne kytarové plochy. Pulsování, tepání a vzývání kytarových riffů, sól nebo jemných ruchů, znělo jako zhudebněný linoryt. Těžkovážné přírodní symboly a metafory se vznášely nad snovými krajinami bouřenými ostrými strunami žlutého telecastru. „Na břehu jezera pustím se po větru jako vlk,“ zpíval Václavěk a za ním se jemně vlnila natažená plachta. V propracované jednoduchosti je síla. V jeho hudbě se dá utonout hned na povrchu, nebo si zaplavat pěkně u dna. Podle nálady. A nálada, ta včera večer byla prostě skvělá.



DNES NÁDVOŘÍ CIMBAL CLASSIC

Se skupinou Cimbál Classic si přijdou na své milovníci folku i world music. Kapela se zaměřuje na folkové ožívání české folklórní tradice. Středobodem celého uskupení je cimbál, za kterým sedí Dalibor Štrunc, výrazný a osobitý představitel moravské cimbálové tradice. U Cimbál Classicu se objevuje inspirace nejenom hudbou klasickou a lidovou moravskou, ale občas i irskou a sem tam kolem nás propluje něco z jazzu anebo kousek orientu. Jejich písničky jsou hravé, vážné, ale rozhodně ne zasmušilé nebo pesimistické. Na posluchače působí uklidňujícím, kolébajícím dojmem, ale usnout mu rozhodně nedají. Čas od času ho totiž z příjemného rozjímání probudí živější rytmy, hbitější proměny tónů a energie linoucí se na všechny strany. Celkově ale písňe Cimbál Classicu pohladí na duši a z koncertu budete jistě odcházet s více než příjemnou náladou.

KLEZMER R's: Budapeštská smyčcová pomazánka

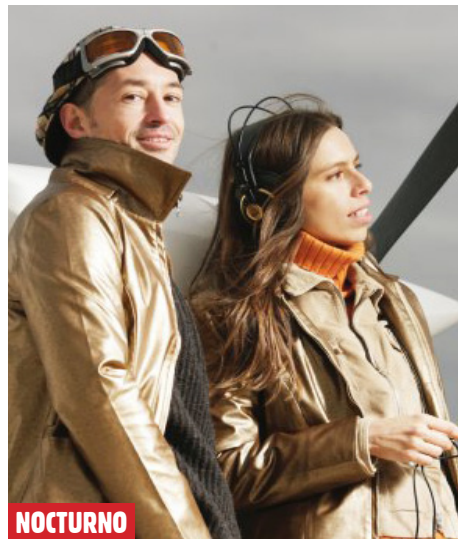
Kapela Klezmer R's vznikla v roce 2000 v Budapešti. Jejich muzika je opravdu barvitá! Oni sami ji nazývají jako vášnivou, zbrklou a dravou. Mísí se v ní prvky klezmeru nejenom evropského, ale také třeba ruského, hebrejského i moderního. Sami to považují za podstatný rys svojí tvorby, protože krása hudby je podle nich právě v její plnosti a rozmanitosti. Takže si připravte uši na pořádnou dávku impulzivní živé muziky. A třebas i nohy na tancování, protože tahle životaplňná skupina alespoň ty temperamentnější z vás v klidu sedět určitě nenechá.

Longital: Zkušení harcovníci bratislavské nezávislé scény

Slovenské hudební duo a životní partneri Daniel Salontay (kytara) a Shina (basa) do Telče přivezou trochu jazzu, elektronických smyček, samplů i avantgardního písničkářství. Od doby, kdy se ještě jmenovali Dlhé diely, uplynulo hodně času. Ze čtyř členů se stali pouze dva a hudba prošla vývojem. Od dlouhých táhlých skladeb se Longital přesunul k svěží kyseloslavné poetice a živějšímu rytmičtějšímu projevu. V tvorbě Longital přesto převládá vřelost nad samolibým experimentem. Jejich muzika slouží věci, je propracovaná, posluchačsky vděčná a přesto velmi osobitá.

A pokud jste již slyšeli o líhni nezávislých slovenských talentů, o vydavatelství Slnko records (Kolowrat, Živé květy, Ján Boleslav Kladio), za kterým nestojí nikdo jiný než právě Shina, víte, že na její vkus se dá spolehnout. A to je dobrý důkaz kvality, ne? Jejich sobotní koncert bude příjemným zpestřením večera, živou vodou do vašich žil, pohlazením po uchu a bernou alternativou ostatním scénám.

NOCTURNO



My Ti zamáváme

Včera jsem seděl u počítače a surfoval po netu, když mi můj kamarád Ondra napsal na icq: „My Ti zamáváme“. Tak jsem koukal na webkameru - plnou redakci mých kamarádů a bylo jasné, že i přes zeměpisnou vzdálenost to není tak daleko, abych se nevypravil do Telče a to i přesto, že to vypadalo, že pojedou leda tak do ...

A tak jsem vystoupil v 8 hodin ráno na telčském autobusovém nádraží a vydal se za svými kamarády. Hned jsem byl dotázán Medvědem, zda-li mám kuchařské normy - což je taková bible, kde je to všechno vypočítané. Nevozmím je sebou. :-) Pomáhal jsem trochu v kuchyni holkám a díky mé kamarádce Anežce, která je dietní sestrou došlo k zajímavé konfrontaci. Takže jsem se mohl naučit něco nového. Takže jsme se museli vejít do kalkulačky a potom taky do těch kilojoulů.

No odpoledne byl závod na čtyřech lodkách s Klokánem, což už samo o sobě naznačovalo vzrušující průběh závodu. Byli jsme třetí a jediná naše loďka byla suchá, ostatní to díky Klokánovým zásahům koupili. Potom byla jak jinak porada a poté příprava na koncerty a jiné věci. Koncert AG Fleku a Jarretu byl dynamický a dobrý. No a večer jsem byl chvíli u baru a pak šel na internát. Pak už jsem jenom usínal a jenom záblesky světla na stropě z projíždějících aut, mě ještě potvrdily že horečka pateční noci byla dlouhá.

Honza Redl

zítra v 10 hodin
na náměstí "tradiční"
**Prázdninový
běh Telčí!**